

początek tekstu

[Sędzia sprawozdawca 00:00:02.340]

Początek uzasadnienia. W pozwie złożonym 3 października 2013 roku powód dochodził o zasądzenie od pozwanego towarzystwa ubezpieczeniowego kwoty 10.577 złoty z ustawowymi odsetkami od 17 maja 2013 roku z tytułu naprawienia szkody, jakiej doznał na skutek zdarzenia drogowego, za które odpowiedzialność ponosił sprawca, ubezpieczony w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym. Wyrokiem z 24 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.557 złoty z ustawowymi odsetkami od 17 maja 2013 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania i kwotę 528 złoty tytułem zwrotu kosztu procesu. Z wyrokiem tym nie zgodził się pozwany. Wniósł apelację w części zasądzonej od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.910 złoty 60 groszy z ustawowymi odsetkami od kwoty od dnia 17 maja 2013 roku do dnia zapłaty oraz co do rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Wyrokowi zarzucono naruszenie prawa materialnego, to jest 361 paragraf 1 i 2 Kodeksu cywilnego przez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że zachodzi adekwatny związek przyczynowo - skutkowy między wypadkiem komunikacyjnym a utratą przez powoda dochodu w okresie od dnia tymczasowej rejestracji pojazdu, to jest od 8 marca do 28 marca 2013 roku, co skutkowało zasądzeniem odszkodowania z tytułu utraconych korzyści za o..., ten okres, podczas gdy brak było adekwatnego związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy wypadkiem komunikacyjnym a utratą dochodów przez powoda w okresie od 8 marca do dwudziestego ós... mar..., 8 marca 2013 roku, bowiem powód mógł już od dnia tymczasowej rejestracji, to jest 8 marca, podjąć dalsze prowadzenie działalności gospodarczej, ponieważ posiadał pozwolenie tymczasowe oraz ważną dotychczasową licencję na wykonywanie transportu drogowego taksówką. Naruszenie prawa procesowego, to jest 232 kpc przez przyjęcie, że powód udowodnił, że w okresie 65 dni od 23 stycznia do 28 marca 2013 roku nie wykonywał działalności taksówkarskiej z powodu okoliczności, które obciążały pozwanego, podczas gdy powód nie udowodnił, aby nie mógł prowadzić działalności gospodarczej w tym okresie, to już od dnia otrzymania pozwolenia czasowego, to jest 8 marca oraz, aby nie mógł złożyć wniosku o zmianę licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką już w tym dniu. W oparciu o te zarzuty wnosi się o zmianę zaskarżonego orzeczenia i oddalenie powództwa w zaskarżonym zakresie, i zasądzenie kosztów postępowania. Została wniesiona odpowiedź na apelację, gdzie powód wnosil o jej oddalenie. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja jest bezzasadna. Sąd Okręgowy aprobuje i przyjmuje, jako swoje ustalenie, ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy, jak i ocenę prawną przytoczoną i zaakceptowaną przez Sąd Rejonowy w swym uzasadnieniu. Zarzut naruszenia artykułu 232 kpc jest bezzasadny. Stosownie do tego przepisu strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez strony. Powód sprostał temu wymogowi. Przedstawił stosowne dokumenty, złożył zeznania. Strona przeciw..., przeciwna w istocie rzeczy nie kwestionowała czasu okresu niewykonywania pracy. Natomiast kwestionowała konieczność niemożności wykonywania w tym okresie pracy w charakterze taksówkarza. Mianowicie podnosiła, że pozwany nie wykonywał tej pracy, ale na skutek swego..., swej decyzji, mimo że mógł wykonywać tę pracę, ponieważ posiadał, zdaniem strony pozwanej, stosowną licencję. Zarzut ten w istocie rzeczy sprowadza się do zarzutu drugiego, podniesionego w apelacji, mianowicie naruszenia przepisu artykułu 361 paragraf 1 i 2 Kodeksu cywilnego. Stosownie do treści artykułu 361 paragraf 1 Kodeksu cywilnego zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Zgodnie natomiast z regulacją paragrafu 2 tegoż przepisu, w powyższych granicach braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Powód, trzeba tu wskazać, w okresie 65 dni między zdarzeniem ubezpieczeniowym z dnia 23 stycznia a dniem 28 marca 2013 roku, nie osiągał żadnych dochodów. Powód ponownie podjął pracę po odebraniu licencji 29 marca 2013 roku. Powód w dniu 3 marca 2013 roku nabył pojazd celem kontynuowania prowadzonej działalności gospodarczej - świadczenia usług taksówkarskich. W tym celu, też dokonał szeregu odpłatnych modernizacji i innych czynności wobec zakupionego pojazdu. Wskazać trzeba, że powód podejmował wszelkie działania, które miały na celu skrócenie terminu oczekiwania na otrzymanie dokumentów umożliwiających zarobkowanie taksówką. Zasadność dochodzenia przez powoda zapłaty dochodzonych kwot z tytułu niezyskanych dochodów i wydatków na przystosowanie innego pojazdu do działalności przewozowej wynika z treści artykułu 361 paragraf 2 Kodeksu cywilnego, jak to trafnie zauważył Sąd Rejonowy. Podzielić należy

stanowisko Sądu Rejonowego, co do wykładni tego przepisu, że zachodzi normalny związek przyczynowo - skutkowy między kolizją drogową a utraceniem dochodów przez powoda i wydatkami na przystosowanie tego pojazdu. Sąd prawidłowo określił datę kończącą okres niemożności zarobkowania na dzień 28 marca, a w konsekwencji, że powód mógł podjąć pracę zarobkową nazajutrz, czyli 29 marca 2013 roku. Nie można natomiast wymagać od powoda, do czego zmierza apelujący, podejmowania działań wystawiających powoda na ryzyko ukarania w trybie artykułu 92 ustęp 1 i 4 Ustawy z 6 września 2001 o transporcie drogowym, Dziennik Ustaw z 2007 roku numer 125, pozycja 874 ze zmianami. Podnieść trzeba, że przypisywanie powodowi obowiązku interpretacji przepisów prawnych ponad normalną staranność nie znajduje uzasadnienia w obowiązującym porządku prawnym. W szczególności nie można wymagać, aby powód, który jest taksówkarzem, a nie prawnikiem, sam podejmował ryzykowne decyzje, które mogłyby skutkować albo ukaraniem albo nawet odebraniem licencji. No skoro strona pozwana, jako profesjonalista na rynku ubezpieczeń wiedział, że jest zobowiązany do naprawienia szkody. Wiedział, że powód dochodzi utraty zarobku. To z..., obowiązkiem pozwanego było podejmowanie działań, które by tę szkodę ograniczały, no w szczególności nic nie stało na przeszkodzie, żeby strona pozwana kontaktowała się z powodem, wiedząc że jest taksówkarzem, wiedząc że posiada określoną licencję i proponowała, że w razie ukarania podejmie się, choćby reprezentacji na drodze postępowania administracyjnego. Jeszcze raz należy podkreślić, że powód wykazał się należyłą starannością w zakresie likwidacji skutków szkody. Podnieść trzeba, że Sąd Rejonowy zasadnie przyjął więc, że zostało downie..., udowodnione twierdzenie powoda, iż w okresie 65 dni, to jest od 23 stycznia 2013 roku do 28 marca 2013 roku nie wykonywał działalności taksówkarskiej z powodu okoliczności, które obciążały pozwanego. Dlatego też Sąd Okręgowy z mocy artykułu 385 kpc apelację oddalił. (...)